

жестна страсть за него, може бы и за человѣческий родъ: това е прѣвъходица-та похоть да покорява, коя-то го мячи денопощно. Та ся показва толкова въ неговыя ноглѣдъ, въ негово-то обдѣживаніе; въ неговы-ты думы и у иай-малки-ты му работы, что то кога приближи человѣкъ до него, обладава ся отъ единъ почеть и страхъ. Той иска да буде самъ единъ господарь на сичкѣ-тѣ землї и самый хранитель на человѣческы-ты познанства. Славолюбіе-то и сичкы-ты тая славны свойства, за кон-то ся чудехъ Філиппу, има гы сѫще и сынь му, съ разлику, че единий гы има размѣсены съ цѣкомъ свойства, кон-то гы править умѣрены, а другой съ единѣ постойнотъ прѣтворена на упорность, съ одно славолюбіе подобно на бѣсотѣ, и съ единѣ дѣрзость приличица на яростъ. Понеже сичкы-ты неговы щенія имѣть единѣ лепрѣклонность на сѫдомѣ-тѣ, и ся повдигать противъ прѣпятствія-та, като единѣ порой кога ся впуска хучешкомъ отгоръ стрѣмнинѣ-тѣ, коя-то му въспира течечіе-то. “

„ Фіппъ употребилъ разны среѣства за да си испѣли цѣль-тѣ: Александръ не познава друго освѣнъ сабѣкѣ-тѣ си. Фіппъ не ся пречървява да ся бори съ Олимпійскы-ты игры за да спечали побѣдѣ-тѣ отъ прости-ты бораче: Александръ шо въспріема да ся улови на борбѣ, освѣнъ, само съ царіе. Вижда ся какъ єдно тайно чювство непрѣстапно показза пыряя, че е достигнулъ на това высоко възвышеніе съ силжѣ-тѣ на работы-ты, а